

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na vaš broj: St-523/2022
sudac: Velimir Vuković

ŽALITELJ: **DAMIDA STIROPOR d.o.o.** iz Donjeg Muća, Prisike 32, OIB: 11655382108, zastupana po direktoru Mirjani Vukadin, OIB: 45099349226, a svi po Odvjetničkom društvu Radić & Radić d.o.o., Split, Hrvatske mornarice 1 i, odvjetnici Ani Radić, prema priloženoj punomoći (OIB za e-komunikaciju odvjetnice Ane Radić je 76099694813)

Protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. godine, TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. pravodobno u roku od 8 (osam) dana podnosi sljedeću

Ž A L B U

- zbog bitnih povreda odredaba postupka
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog nedostatka pravnog interesa i aktivne legitimacije ŽDO u Splitu
- zbog nepostojanje osnovane vjerojatnosti postojanja stečajne mase (čl. 289. SZ)
- zbog nedostatka aktivne legitimacije ŽDO Split za podnošenje dopisa od 22.12.2025. stečajnom upravitelju Ivanu Mršiću jer iz tog dopisa od 22.12.2025. ne razabire se kojeg vjerovnika zastupa ŽDO Split
- zbog toga što se pobijano rješenje temelji na dopisu ŽDO Split koji ne predstavlja procesno valjan prijedlog stečajnom upravitelju koji u trenutku podnošenja prijedloga nije bio imenovan
- zbog pogrešne pravne kvalifikacije ŽDO Split, stečajnog upravitelja i prvostupanjskog suda u vezi ispunjenja obveze oko plaćanja kupoprodajne cijene na žiro račun trgovačkog društva DAMIDA d.o.o.

I. – Žalitelj TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. pravodobno izjavljuje žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. godine, kojim je određeno da se u sudski registar upiše stečajna masa iza dužnika DAMIDA d.o.o., u stečaju, te da se pored stečajne mase upiše stečajni upravitelj Ivan Mršić.

Pobijano rješenje žalitelj pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijano rješenje preinači i odbije prijedlog za upis stečajne mase, a podredno da se rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalitelj ističe da ima **pravni interes za podnošenje ove žalbe**, budući da se pobijano rješenje izravno odnosi na nekretnine koje je žalitelj stekao temeljem ugovora o kupoprodaji zaključenih s društvom DAMIDA d.o.o., te time neposredno zahvaća njegov pravni položaj kao kupca, stjecatelja i osobe čija su vlasnička i obvezno-pravna prava dovedena u pitanje.

Naime, pravo na žalbu ne pripada samo formalnim sudionicima postupka u užem procesnom smislu, već i svakoj osobi koja učini vjerojatnim da pobijana odluka proizvodi za nju konkretne i neposredne pravne učinke. U konkretnom slučaju upravo je žalitelj taj čiji se pravni položaj pobijanim rješenjem izravno zahvaća, budući da se kroz upis stečajne mase otvara mogućnost osporavanja ranijih raspolaganja imovinom koja je otuđena u njegovu korist te plaćena na pravno dopušten način.

Pobijano rješenje stoga ne predstavlja puku tehničku registarsku odluku, nego odluku s ozbiljnim materijalno-pravnim posljedicama za žalitelja, jer stvara procesnu osnovu za daljnje dovođenje u pitanje valjanosti pravnih poslova temeljem kojih je žalitelj stekao predmetne nekretnine.

Slijedom toga, žalitelj nije treća osoba bez pravnog interesa, već subjekt čiji je pravni položaj pobijanim rješenjem izravno i neposredno pogođen.

II. – Stečajni zakon propisuje da je imovina iz članka 289. stavka 1. stečajna masa, da se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe o stečajnom dužniku i njegovim tijelima te da se u ime i za račun te mase mogu voditi sporovi, a stečajna masa je nositelj prava vlasništva i drugih prava. Istodobno, Zakon o sudskom registru dopušta žalbu protiv rješenja o upisu u registar.

Odluka o upisu stečajne mase ne ograničava se samo na registarski postupak, već proizvodi pravne učinke i izvan njega.

Važeća sudska praksa dosljedno zahtijeva da za primjenu članka 289. Stečajnog zakona nije dovoljna samo apstraktna mogućnost postojanja imovine, već mora postojati barem minimalno konkretizirana i dokazima potkrijepljena osnova iz koje proizlazi vjerojatnost da određena imovina doista ulazi u stečajnu masu. Drugim riječima, za donošenje odluke kojom se uspostavlja procesni okvir za daljnje raspolaganje imovinom nužno je postojanje činjeničnog supstrata koji prelazi razinu indicija.

U protivnom bi se institut naknadne diobe pretvorio u sredstvo za naknadno i neograničeno preispitivanje svih pravnih radnji dužnika, što nije svrha Stečajnog zakona.

Pobijano rješenje predstavlja pokušaj retroaktivne rekonstrukcije stečajne mase bez stvarnog utvrđenja postojanja imovine, pri čemu prvostupanjski sud zanemaruje vlastite ranije nalaze i činjenice koje proizlaze iz spisa. Takvo postupanje nije u skladu s temeljnim načelima stečajnog postupka niti s načelom pravne sigurnosti.

Posebno se ističe da stečajni upravitelj nije zatražio od ŽDO Split da objasni ili dokaže u kojem svojstvu nastupa, koga zastupa i na temelju koje zakonske ovlasti postupa u ovom stečajnom postupku. Dopisi poput dopisa ŽDO Split od 22. prosinca 2025. godine sami po sebi ne predstavljaju procesno valjan prijedlog niti pravno obvezujući temelj za sudsko odlučivanje.

U situaciji kada ŽDO ne navodi u kojem svojstvu nastupa niti koga zastupa, njegov dopis ne može imati veću pravnu snagu od informacije treće osobe, pa kao takav ne može biti dostatna osnova za donošenje sudske odluke.

U konkretnom slučaju prvostupanjski sud svoju odluku u bitnom dijelu temelji upravo na dopisu ŽDO Split od 22. prosinca 2025. godine, iako iz sadržaja toga dopisa ne proizlazi niti procesna legitimacija ŽDO niti cjelovita činjenična i pravna analiza. Takav dopis ne može zamijeniti obvezu suda da samostalno i na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdi postojanje osnovane vjerojatnosti da određena imovina pripada stečajnoj masi u smislu članka 289. Stečajnog zakona.

Prihvatanjem dopisa ŽDO Split kao odlučne osnove za donošenje pobijanog rješenja, bez provedbe kontradiktornog postupka i bez izvođenja dokaza, prvostupanjski sud počinio je bitnu povredu odredaba postupka te pogrešno primijenio materijalno pravo.

III. – Pobijano rješenje temelji se na prijedlogu stečajnog upravitelja od 28. ožujka 2026., podnesenom nakon što ga je Županijsko državno odvjetništvo u Splitu obavijestilo da je prodavatelj ovlastio kupca na bezuvjetnu uknjižbu prava vlasništva bez da je primio kupoprodajnu cijenu, slijedom čega i ŽDO Split i stečajni upravitelj izvode zaključak da „*kupoprodajna cijena nije plaćena*“.

Trgovački sud u Splitu takve je tvrdnje prihvatio jednostrano i bez provođenja bilo kakvog dokaznog postupka, bez ocjene njihove pravne relevantnosti te bez da je od žalitelja kao kupca i stjecatelja nekretnina zatražio bilo kakvo očitovanje ili dokumentaciju.

Pobijano rješenje polazi od pravno pogrešnog utvrđenja da izostanak evidentirane uplate kupoprodajne cijene na žiro račun društva DAMIDA d.o.o. automatski znači da kupoprodajna cijena nije ispunjena. Takvo utvrđenje prvostupanjskog suda nije točno a niti zakonito.

Već iz samog dopisa Županijskog državnog odvjetništva od 22. prosinca 2025. proizlazi da tražbina može prestati i na druge načine osim izravnim plaćanjem te da se kupoprodajna cijena može ispitivati i s aspekta drukčijeg ispunjenja, primjerice prijebojem, preuzimanjem obveze ili kompenzacijom.

Stoga sama okolnost da se na izvatku prometa po računu ne vidi pojedinačna uplata ne može, bez cjelovite analize ugovornih odnosa, računovodstvene dokumentacije i eventualnog preuzimanja obveza prodavatelja prema trećima, predstavljati dostatan dokaz da kupoprodajna cijena nije namirena.

Prvostupanjski sud pritom nije proveo nikakav dokazni postupak niti je utvrdio na koji je točno način ugovor izvršen ili nije izvršen, nego je zaključak o neispunjenju izveo isključivo na temelju jedne indicije koju su iznijeli ŽDO Split i stečajni upravitelj.

Upravo zato zaključak prvostupanjskog suda da „*kupoprodajna cijena nije plaćena jer nema uplate na žiro računu trgovačkog društva DAMIDA d.o.o.*“ predstavlja pogrešnu pravnu kvalifikaciju odlučnih činjenica u ovom predmetu, jer sud nije uzeo u obzir druge dopuštene oblike ispunjenja obveze koji ne podrazumijevaju izravnu novčanu uplatu na račun vjerovnika.

Iz žalitelju poznatih činjenica proizlazi da je društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzelo obveze i podmirilo vjerovnike društva DAMIDA d.o.o., čime je došlo do pravnog i ekonomskog učinka koji je u potpunosti jednak isplati kupoprodajne cijene. Stečajni upravitelj bio je s time upoznat tijekom vođenja ovog stečajnog postupka, budući da je imao uvid u relevantnu dokumentaciju.

U samom pobijanom rješenju sud kao razloge za upis stečajne mase navodi tvrdnje stečajnog upravitelja i ŽDO Split: za nekretninu čest. zem. 135/40, zk. ul. 1257, k.o. Kamen prenosi tvrdnju da je dužnik dao bezuvjetnu uknjižbu bez da je primio kupoprodajnu cijenu, a za suvlasničke dijelove nekretnine u zk. ul. 23410, k.o. Split prenosi tvrdnju da ugovor sadrži navod da je cijena plaćena, iako pregled prometa po žiro računu dužnika to ne potvrđuje. Upravo na toj osnovi prvostupanjski sud prihvaća prijedlog stečajnog upravitelja i određuje upis stečajne mase.

Takvo odlučivanje je, po stajalištu žalitelja, preuranjeno te protivno zakonu.

Članak 289. Stečajnog zakona dopušta nastavljanje postupka radi naknadne diobe samo ako se doista pronade imovina koja ulazi u stečajnu masu ili nastupi druga zakonska pretpostavka. Iz same zakonske formulacije proizlazi da sud mora utvrditi barem dostatan stupanj osnovanosti postojanja konkretne imovine koja bi doista ulazila u stečajnu masu, a ne samo apstraktnu sumnju ili indiciju.

To je osobito važno u predmetima u kojima je raniji stečaj bio otvoren i odmah zaključen zato što imovina nije bila dovoljna ni za troškove postupka. Stoga prvostupanjski sud nije smio ostati na razini sumnje da promet po računu ne potvrđuje isplatu, nego je morao ispitati cjelinu pravnog odnosa iz predmetnih ugovora o kupoprodaji. U konkretnom slučaju upravo to nije učinjeno.

IV. – Iz žalitelju poznatih činjenica i dokumentacije, koja se dostavlja uz ovu žalbu, proizlazi da je društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. kao kupac pristupilo obvezama društva DAMIDA d.o.o. te da je umjesto društva DAMIDA d.o.o. podmirivalo njegove dospjele i evidentirane obveze prema vjerovnicima. Time je na strani prodavatelja došlo do smanjenja ukupne zaduženosti u visini ugovorene kupoprodajne cijene odnosno do pravnog ekvivalenta isplate cijene.

Prvostupanjski sud i stečajni upravitelj pogrešno su sve svoje zaključke sveli na bankovni promet jednog računa, iako se obvezno-pravno ispunjenje ne iscrpljuje isključivo gotovinskom ili bezgotovinskom novčanom uplatom na račun prodavatelja. To osobito vrijedi kada se radi o pristupu dugu odnosno preuzimanju obveza prodavatelja prema trećima, što ima neposredan učinak smanjenja njegove pasive.

Samo zato što ispunjenje nije provedeno u obliku izravne novčane transakcije na račun društva DAMIDA d.o.o., ne može se izvesti zaključak da kupoprodajna cijena nije namirena.

Pritom valja naglasiti da obvezno-pravni zakonodavni okvir u Republici Hrvatskoj ne propisuje jedinstveni oblik ispunjenja novčane obveze, već dopušta različite pravne mehanizme koji imaju isti ekonomski učinak, uključujući preuzimanje duga i namirenje vjerovnika od strane treće osobe. U takvim slučajevima dolazi do smanjenja pasive dužnika, što je s aspekta kupoprodajnog odnosa ekvivalentno isplati kupoprodajne cijene.

Stoga se pitanje postojanja novčanog tijeka na računu prodavatelja ne može izdvajati kao odlučna činjenica, budući da samo po sebi ne odražava stvarni način izvršenja obveze niti pravni učinak koji je takvim izvršenjem postignut.

Prvostupanjski sud bio je dužan cjelovito ocijeniti pravni odnos među strankama, a ne temeljiti svoju odluku na neproverenim i nepotpuno utvrđenim činjenicama.

Suprotno tome, prihvatio je tumačenje stečajnog upravitelja koje nije potkrijepljeno relevantnim dokazima. Iz knjigovodstvene dokumentacije, koja je stečajnom upravitelju bila dostupna već tijekom trajanja postupka, a koja se ponovno dostavlja uz ovu žalbu, proizlazi upravo suprotno – da društvo DAMIDA d.o.o. u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije bilo vlasnik predmetnih nekretnina, budući da su iste ranije valjano otuđene i namirene.

Preuzimanjem obveza društva DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama, društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. u cijelosti je ispunilo svoju obvezu plaćanja kupoprodajne cijene po oba predmetna ugovora, jer takav način ispunjenja ima učinak plaćanja u smislu obveznog prava.

Upravo takvo preuzimanje obveza od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o. predstavlja izvršenje kupoprodajne cijene s istim pravnim učinkom kao i novčano plaćanje. Stoga nepostojanje evidentirane uplate na račun prodavatelja ne može biti odlučna okolnost za zaključak o neispunjenju ugovorne obveze.

V. – Pobijano rješenje ne suočava se niti s vlastitim sadržajem spisa, osobito s izvješćem privremenog stečajnog upravitelja od 27. prosinca 2022. godine.

U tom izvješću isti stečajni upravitelj izričito navodi da mu je zakonski zastupnik društva dostavio dokumentaciju i očitovanja prema kojima predmetne nekretnine više nisu vlasništvo dužnika, nego su preuzete od vjerovnika odnosno isknjižene iz poslovnih knjiga društva.

Nadalje, u istom izvješću upravitelj navodi da je krajem 2020. poslovanje dužnika još bilo aktivno, da je dužnik 2021. i 2022. prodavao imovinu radi rješavanja nagomilanih problema, te izričito upućuje na račun za prodano zemljište i zgradu broj 392/MO1/4 od 25. listopada 2021. i na popis dugotrajne imovine na dan 31. prosinca 2021.

Kao posebno važno, u dijelu izvješća koji se odnosi na nekretnine upisane u k.o. Kamen, upravitelj ne tvrdi samo da postoje čestice upisane na dužnika, nego i da postoje ozbiljni argumenti koji dovode u pitanje vlasnički status dužnika, među ostalim zbog povijesti parcelacije, tvrdnji ŽDO-a iz ranijeg izvješća iz 2014., stajališta Grada Splita da određene čestice predstavljaju cestu odnosno javno dobro te postojanja postupaka izvlaštenja.

Iz stanja spisa nedvojbeno proizlazi da tvrdnja o tome kako su predmetne nekretnine ranije otuđene nije nastala tek nakon dopisa Županijskog državnog odvjetništva od 22. prosinca 2025., već je ista bila poznata sudu i privremenom stečajnom upravitelju još tijekom prethodnog postupka 2022. godine.

Privremeni stečajni upravitelj je u svom izvješću od 27. prosinca 2022. izričito naveo da je zakonski zastupnik dužnika na ročištu 15. studenoga 2022. ustrajao u tvrdnji da nekretnine upisane na dužnika više nisu vlasništvo dužnika, da su ih preuzeli vjerovnici te da su isknjižene kao imovina dužnika u poslovnim knjigama. Na ročištu održanom 20. siječnja 2023. isti privremeni stečajni upravitelj izričito je ostao kod tog izvješća i predložene odluke. Nadalje, i samo rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 15. veljače 2023. bilježi navod zakonskog zastupnika dužnika da su nekretnine puno ranije otuđene trećim osobama i da se više ne nalaze u vlasništvu dužnika.

Prema tome, prvostupanjski sud u pobijanom rješenju nije smio tretirati pitanje otuđenja kao novo utvrđenu okolnost koja tek naknadno opravdava upis stečajne mase, a osobito nije smio zanemariti da je isti stečajni upravitelj još 2023. godine raspolagao upravo suprotnim informacijama i dokumentacijom.

Ovakva unutarnja proturječnost spisa nije otklonjena, niti je pobijano rješenje dalo razloge zbog kojih se kasnijim tvrdnjama poklanja vjera, a ranijim nalazima i očitovanjima ne. Time je ostvarena bitna povreda odredaba postupka jer pobijano rješenje nema dostatne i provjerljive razloge o odlučnim činjenicama.

VI. – S obzirom na prethodno izloženo, iz ugovora o kupoprodaji koji su stečajnom upravitelju dostavljeni od strane ŽDO Split uz dopis od 22. prosinca 2025. proizlazi sljedeće:

- a) da su dana **9. rujna 2021. godine** trgovačka društva **DAMIDA d.o.o.** i **DAMIDA STIROPOR d.o.o.** zaključila **Ugovor o kupoprodaji nekretnina** s kupoprodajnom cijenom od **2.900.000,00 kuna + PDV**, u vezi kupoprodaje nekretnina pobliže označenih u članku 3. toga ugovora, uz utvrđenje da je kupoprodajna cijena plaćena,
- b) da su dana **20. listopada 2021. godine** ista društva zaključila **Ugovor o kupoprodaji nekretnina** s kupoprodajnom cijenom od **7.400.000,00 kuna**, pri čemu je ugovoreno da će se kupoprodajna cijena platiti u roku od 10 godina, odnosno najkasnije do 20. listopada 2031. godine.

Nadalje, **društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. je u razdoblju od siječnja 2021. do ožujka 2022. godine, temeljem ugovora o preuzimanju duga, preuzelo dugovanja koja je društvo DAMIDA d.o.o. imalo prema trećim pravnim osobama u ukupnom iznosu od 1.916.413,60 EUR.**

Dokaz: uvid u obračun preuzimanja duga sa specifikacijom (u prilogu)
uvid u knjigovodstvene kartice društva DAMIDA STIROPOR d.o.o.
prema trećim pravnim osobama (u prilogu)

Iz dostavljene poslovne i knjigovodstvene dokumentacije proizlazi jasan i kronološki slijed preuzimanja i podmirenja obveza društva DAMIDA d.o.o. od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o., čime je ujedno izvršena kupoprodajna cijena iz predmetnih ugovora.

- a. Dana 2. siječnja 2022. godine društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzelo je više obveza društva DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama, i to prema društvima J.I.K. TRGOVINA d.o.o. u iznosu od 340.474,98 EUR, SUPELLEX d.o.o. u iznosu od 790.944,09 EUR te

USLUGE GOSPAR MATO u iznosu od 487.707,63 EUR, koje su uredno evidentirane u poslovnim knjigama kao preuzete obveze.

- b. Dana 27. siječnja 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu GIZDIĆ GRADITELJSTVO d.o.o. u iznosu od 139.759,69 EUR, koja je potom u cijelosti podmirena dana 15. prosinca 2023. godine.
- c. Dana 1. veljače 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu OTP LEASING d.d. u iznosu od 3.065,67 EUR, koja je istoga dana u cijelosti podmirena.
- d. Dana 30. ožujka 2022. godine evidentirano je preuzimanje obveze prema društvu SAMOBORKA SPLIT d.o.o. u iznosu od 77.343,31 EUR.
- e. Dana 1. svibnja 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu NORMA d.o.o. u iznosu od 13.544,01 EUR, koja je potom u cijelosti podmirena dana 14. srpnja 2023. godine.
- f. Osim toga, iz dokumentacije proizlazi da su još dana 15. travnja 2021. godine evidentirane obveze prema društvu J.U.A. FRISCHEIS d.o.o. u iznosima od 26.544,56 EUR i 37.029,66 EUR, koje su u cijelosti podmirene dana 30. travnja 2021. godine odnosno 25. svibnja 2021. godine.

Ukupan iznos preuzetih obveza iznosi 1.916.413,60 EUR, što jasno pokazuje opseg i vrijednost izvršenog ispunjenja.

Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da je društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzimanjem i podmirenjem obveza društva DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama izvršilo kupoprodajnu cijenu iz predmetnih ugovora, iako to nije provedeno putem izravne novčane uplate na račun prodavatelja.

Takav način ispunjenja predstavlja pravno valjan oblik namirenja u smislu obveznog prava, budući da je odlučno da su vjerovnici društva DAMIDA d.o.o. u cijelosti namireni, a ne forma u kojoj je ispunjenje izvršeno.

Slijedom toga, zaključak prvostupanjskog suda da kupoprodajna cijena nije plaćena, temeljen isključivo na izostanku evidentiranog novčanog priljeva na račun prodavatelja, predstavlja pogrešnu i nepotpunu ocjenu činjeničnog stanja te pogrešnu primjenu materijalnog prava.

VII. – Posebno se ističe da je žalitelj već tijekom postupka dostavio odnosno učinio dostupnom relevantnu dokumentaciju iz koje proizlazi da je društvo DAMIDA d.o.o. prodalo nekretninu kat. čest. zem. 135/40, zk. ul. 1257, k.o. Kamen na temelju Ugovora o kupoprodaji od 20. listopada 2021. godine te da je po toj osnovi ispostavljen račun broj 392/MO1/4 od 25. listopada 2021. godine.

Osim toga, iz spisa proizlazi i da je stečajni upravitelj tijekom prethodnog postupka pribavio zemljišnoknjižne izvratke, uključujući i izvadak za predmetnu nekretninu, iz kojeg su bile vidljive aktivne plombe, povezani zemljišnoknjižni predmeti te prijedlog za uknjižbu podnesen od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o. kao novog vlasnika.

Dodatno, dana 15. svibnja 2025. godine društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. zaključilo je s **Ministarstvom financija, Poreznom upravom, upravni ugovor o namirenju poreznog duga**, a koji porezni dug odnosio se na plaćanje poreza na promet nekretnina po osnovi kupoprodaje prema Ugovoru o kupoprodaji nekretnina od 20. listopada 2021. godine između društava DAMIDA d.o.o. i DAMIDA STIROPOR d.o.o.

Time je dodatno potvrđeno da su predmetni pravni poslovi u pravnom prometu tretirani kao stvarni i pravno relevantni, a ne kao prividni ili neispunjeni.

Dokaz: uvid u dopis Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split od 9. svibnja 2025. (u prilogu)
uvid u Upravni ugovor o namirenju poreznog duga od 15. svibnja 2025. (u prilogu)

VIII. – Postupanjem stečajnog upravitelja, koji unatoč postojanju dokumentacije i ranijim saznanjima iz spisa nastoji u stečajnu masu uključiti imovinu koja je prije otvaranja stečajnog postupka valjano otuđena i namirena, dolazi do ozbiljnog odstupanja od stvarnog činjeničnog i pravnog stanja.

Takvo postupanje dovodi u pitanje zakonitost vođenja stečajnog postupka, jer se kao imovina dužnika prikazuje imovina koja u trenutku otvaranja stečaja objektivno nije bila u njegovu vlasništvu.

Posebno je značajno da je stečajni upravitelj s relevantnom dokumentacijom bio upoznat još tijekom prethodnog postupka, zbog čega je bio dužan uzeti u obzir sve raspoložive podatke koji upućuju na stvarno stanje imovine dužnika. Unatoč tome, iznosi suprotan zaključak bez odgovarajuće dokazne podloge, čime odstupa od svoje zakonske dužnosti savjesnog, stručnog i zakonitog postupanja.

Isto tako, takvo postupanje ne može se smatrati pukom pogreškom u ocjeni činjenica, već predstavlja ozbiljno odstupanje od standarda pravilnog vođenja postupka, budući da se u stečajnu masu nastoji uključiti imovina koja prema stanju spisa i dostupnoj dokumentaciji ne pripada dužniku.

Žalitelj smatra da prvostupanjski sud nije smio temeljiti svoju odluku na takvom postupanju stečajnog upravitelja, jer bi se time dao pravni legitimitet zaključcima koji nisu utemeljeni na stvarnom stanju stvari, čime se ugrožava pravna sigurnost i povjerenje u zakonitost stečajnog postupka.

Sukladno odredbama Stečajnog zakona, prema kojima sud može razriješiti stečajnog upravitelja ako ne postupa savjesno i u skladu sa zakonom, žalitelj ističe da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za razmatranje njegova razrješenja.

Naime, iz stanja spisa i dostavljene dokumentacije proizlazi da je stečajni upravitelj bio upoznat s činjenicom da predmetne nekretnine nisu bile u vlasništvu dužnika u trenutku otvaranja stečajnog postupka, već su ranije otuđene i namirene, ali je unatoč tome iznio suprotan zaključak koji nije potkrijepljen dokazima.

U takvim okolnostima stečajni upravitelj bio je dužan ukazati sudu na postojanje činjenica koje mogu utjecati na pravilnost njegova postupanja, a ne ustrajati na pravno i činjenično neodrživim zaključcima.

Slijedom navedenog, žalitelj predlaže da sud razmotri razrješenje stečajnog upravitelja, budući da njegovo daljnje postupanje ne jamči zakonito i pravilno vođenje postupka. Ukoliko prvostupanjski sud to ne učini, žalitelj predlaže da drugostupanjski sud, u slučaju ukidanja pobijanog rješenja, naloži prvostupanjskom sudu da u ponovnom postupku ispita zakonitost i

pravilnost postupanja stečajnog upravitelja te razmotri njegovo razrješenje, odnosno imenovanje drugog stečajnog upravitelja.

IX. – Žalitelj nadalje ističe da iz pobijanog rješenja i stanja spisa proizlazi još jedan ozbiljan procesni i pravni nedostatak.

Naime, ŽDO Split svojim dopisom od 22. prosinca 2025. nije podnijelo formalni prijedlog sudu, nego je stečajnom upravitelju dostavilo isprave i vlastito viđenje stvari. Međutim, ni iz tog dopisa ne proizlazi cjelovita analiza načina ispunjenja obveza niti se iz njega vidi da je ispitana mogućnost prestanka obveze na druge dopuštene načine osim izravnog plaćanja na račun.

Prvostupanjski sud je zato morao ocijeniti valjanost takvog dopisa, a ne dati mu praktički status dovoljnog dokaza za upis stečajne mase.

Osim toga, Stečajni zakon nalaže da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice važne za stečajni postupak i da može izvoditi sve potrebne dokaze. U ovom predmetu prvostupanjski sud nije izveo nijedan dokaz na okolnost istinitosti i pravne osnovanosti naknadnog upisivanja stečajne mase.

U predmetima kao što je ovaj, u kojem pobijano rješenje posredno otvara vrata pobijanju ranijih pravnih radnji i zahvaća u vlasničke i obvezno-pravne odnose trećih osoba, prvostupanjski sud nije smio odlučiti samo na temelju jednostranog prijedloga stečajnog upravitelja.

Prvostupanjski sud morao je prethodno raspraviti najmanje to jesu li predmetni ugovori doista ispunjeni drugim dopuštenim načinom, je li društvu DAMIDA d.o.o. stvarno umanjena pasiva u visini ugovorene cijene, tko su konkretni vjerovnici koje je DAMIDA STIROPOR d.o.o. namirio, jesu li te obveze bile evidentirane u poslovnim knjigama prodavatelja, te kakav je stvarni pravni status spornih nekretnina u k.o. Kamen u svjetlu ranijih nalaza samog stečajnog upravitelja.

Kako ništa od toga nije učinjeno, činjenično stanje ostalo je nepotpuno utvrđeno, a materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

X. – Žalitelj posebno ističe da je pobijano rješenje kontradiktorno.

U izreci i obrazloženju ono govori o upisu stečajne mase iza dužnika jer je navodno potrebno daljnje postupanje glede imovine, dok je ranije rješenje o otvaranju i zaključenju stečaja polazilo od toga da imovina nije dostatna ni za redovni tijek postupka te da će se eventualno unovčavati ono što doista postoji nakon zaključenja.

Između ta dva procesna trenutka mora postojati jasna i uvjerljiva veza, odnosno prvostupanjski sud morao je objasniti koja je točno imovina pronađena, zašto ona pravno i faktično još pripada dužniku odnosno stečajnoj masi i na temelju kojih dokaza to utvrđuje.

U ovom predmetu tog objašnjenja nema. Umjesto nalaza o postojanju imovine, postoji samo puka pretpostavka bez dokazne podloge da kupoprodajna cijena možda nije plaćena na način vidljiv kroz bankovni promet. Takva pretpostavka ne može zamijeniti utvrđenje postojanja imovine.

XI. – Žalitelj ističe da Trgovački sud u Splitu u ovom predmetu nije proveo kontradiktorni postupak niti omogućio raspravljanje odlučnih činjenica, iako se radi o odluci koja ima potencijalno dalekosežne pravne posljedice za imovinu koja je otuđena žalitelju TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. prije otvaranja stečajnog postupka i to baš sve dakle za pravni položaj žalitelja kao kupca.

Takvo postupanje prvostupanjskog suda odstupa od standarda pravičnog postupka koji zahtijeva da se sve relevantne činjenice rasprave prije donošenja odluke, a što u ovom predmetu nije učinjeno.

XII. – Slijedom svega navedenoga, žalitelj smatra da nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 289. Stečajnog zakona za određivanje upisa stečajne mase.

Sud nije utvrdio da je pronađena konkretna imovina koja ulazi u stečajnu masu, nije raspravio načine ispunjenja ugovornih obveza koji ne moraju biti vidljivi samo kroz promet po računu prodavatelja, nije se suočio s ranijim izvješćem istog stečajnog upravitelja i proturječnostima koje iz njega proizlaze niti je raspravio pravni status spornih nekretnina.

Posljedično je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, a materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

Pobijano rješenje nije zakonito jer ne sadrži razloge koji bi omogućili ispitivanje njegove zakonitosti niti je doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U konačnici, pobijano rješenje doneseno je bez cjelovite ocjene ranijeg sadržaja spisa kao niti bez uvida u knjigovodstvenu dokumentaciju koja je već predana stečajnom upravitelju a koju on nije niti spomenuo i zato je žalitelj dostavlja uz ovu žalbu, bez razrješenja očitih proturječnosti između izvješća privremenog stečajnog upravitelja iz 2022. godine i njegova kasnijeg prijedloga od 28. ožujka 2026. godine, bez kontradiktornog raspravljanja sa žaliteljem i bez valjanog utvrđenja da je riječ o imovini koja s potrebnim stupnjem vjerojatnosti doista predstavlja stečajnu masu iza brisanog dužnika.

Takvo postupanje nije u skladu ni s člankom 289. Stečajnog zakona niti s temeljnim procesnim zahtjevom da sud odluku o tako ozbiljnim pravnim posljedicama donese na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

XIII. – Slijedom navedenog, predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske preinači rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. godine i odbije prijedlog za upis stečajne mase iza dužnika DAMIDA d.o.o., u stečaju.

Podredno, predlaže se ukinuti pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, uz nalog da u ponovljenom postupku raspravi i izvede dokaze na okolnost:

- sadržaja kupoprodajnih odnosa,
- pristupa dugu i preuzimanja obveza društva DAMIDA d.o.o. od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o.,
- bilanci i knjigovodstvenog evidentiranja tih transakcija,
- identiteta i iznosa vjerovnika koji su tim putem namireni,
- pravnog statusa predmetnih nekretnina,
- zakonitosti i pravilnosti postupanja stečajnog upravitelja.

U Splitu, 3. travnja 2026 godine

DAMIDA STIROPOR d.o.o.
zastupan po punomoćniku
odvjetnica Ana Radić

